

وبگاه → ناصر صفاریان

«جشنواره مستند» را دریابیم

مشکل همیشگی- و این روزها، بیش از پیش- سینمای مستند ایران، عدم نمایش آثار بوده و هست. فیلمساز از هفت‌خون می‌گذرد، یا اساساً قید مجوزهای اولیه را می‌زند و با شناخت خود پیش می‌رود، و در نهایت هر دو طیف به سد نمایش می‌رسند؛ نه فضای در توزیون هست و نه جایی در سینما. تنها چیزی که می‌ماند، دل خوش کردن به یکی دوبار نمایش در جشنواره‌هاست. جشنواره‌های سفارشی نهادهای مختلف را که حذف کنیم و جشنواره- کاملاً سینمایی- فجر را که کنار بگذاریم، فقط دو جا می‌ماند: جشنواره فیلم کوتاه تهران و جشنواره مستند «سینما حقیقت». جشنواره فیلم کوتاه که اسمش رویش است و تمرکزش بر سینمای داستانی کوتاه، و اغلب مستندهایش هم ساخته جوانان تازه‌کار است. پس فقط می‌ماند یکی: همان «سینما حقیقت».

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

سال گذشته بیشتر مستندسازان مشهور و نام‌های شناخته‌شده این عرصه تصمیم گرفتند در جشنواره «سینما حقیقت» شرکت نکنند. آن طور که در بیانیه‌شان آمده بود، دلایلش این بود که با این کار، اعتراض خود را به ایجاد محدودیت در فعالیت‌شان- که همان ثبت واقعیت است- نشان دهند. در این میان، تأکیدهای بسیار هم صورت گرفت بر اینکه این یک تصمیم کاری و برآمده از نگاه حرف‌های / شغلی است. این تصمیم علاوه بر پایین آمدن سطح کیفی فیلم‌های جشنواره، بخش بین‌الملل و استقبال تماشاگران را هم تحت تأثیر قرار داد و جشنواره پراستقبال سال‌های قبل را به رویدادی کم‌رونق بدل کرد.

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

اعتقاد این است که- شرایط- امسال با سال گذشته متفاوت است، از هر جهت. بی‌هیچ تحقیق خاصی و با نگاهی به جامعه و آنچه رخ می‌دهد می‌توان این را درک کرد و فهمیدنش دشوار نیست. به همین دلیل شکل پرخورد مستندسازان با «سینما حقیقت» به یاد متفاوت باشد؛ اگرچه محدودیت‌های کاری به تمام و کمال، حذف نشده و مشکلات مستندسازی همچنان باقی است و امسال باید سنجیده پیش رفت. امروز با توجه به وضعیت رو به نزول سینمای داستانی- که در حوزه اکران و چه در زمینه فیلم‌های ویدئویی- باید به حفظ سینمای مستند و از دست ندادن تنها جایگاه حضور آن اندیشید. به ویژه که می‌دانیم این سینما بسیار جلوتر از سینمایی است که با حمایت‌های کلان وزارت ارشاد و بنیاد فارابی سر پا نگه داشته شده. این نکته را هم نباید فراموش کنیم که به دلیل همین استقلال و پیش رو بودن است که برخی به دنبال محدود کردن و خنثی کردن سینمای مستند هستند. با در نظر داشتن همین نکته مهم است که نباید ناخواسته به این خواسته کمک کنیم.

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

در کنار تک‌تک مستندسازان، انجمن مستندسازان باید در این زمینه نقش فعالی داشته باشد و به عنوان متولی سینمای مستند وارد تعامل با مرکز گسترش شود، هم برای بهتر بر گزار شدن و هم برای برگزاری حتمی در تهران، تا دیده شود. این تلاش برای تعامل و تفاهم، به سود مستندسازان و سینمای مستند است. اصلاً هم بحث «سینما حقیقت» نیست. صحبت از پایداری «جشنواره مستند» است، تنها جشنواره مستند.

گزاشی

مسئولی با دو نام

کیارستمی بله! سنتوری نه!

روی گشوده مسوولان به عباس کیارستمی همچنان ادامه دارد و باید منتظر ماند و دید این هنرمند سینماگر چطور با این مساله برخورد می‌کند. پیش از یک ماه بحث نمایش و اکران فیلم‌های قدیمی و خاطره‌انگیز مطرح شده است. اما این خبر کوتاه باعث بحث‌هایی بین سینماگران و مسوولان شده است. این اتفاق هر چند تنها یک سانس را از سینماها می‌گیرد اما سبب شده برخی مسائل قدیمی و همیشگی اکران باز هم مطرح شود؛ نکاتی مانند اینکه ظرفیت سینمای ایران اکران ۵۰ تا ۶۰ فیلم در سال است. و این اتفاق چگونه است و آیا باعث نمی‌شود هر روز به لیست دوپست تابی فیلم‌های منتظر اکران اضافه شود. اما به هر حال چندی پیش سینماداران نامه‌ای به اداره کل ارسال کردند که در آن تقاضای نمایش آثار مطرح دهه‌های ۶۰ و ۷۰ عنوان شده بود. سینماداران این درخواست را کرده‌اند که بتوانند برخی فیلم‌های معروف آن زمان را به نمایش بگذارند. در آغاز این طرح فیلم‌های «هادر»، «هامون» و «پاتال و آرزوهای کوچک» برای اکران انتخاب شده‌اند.

در این مدت بارها نظرات سجادپور به عنوان مدیر کل نظرات و ارزشیابی عوض شده است. او در اولین نظراتش چنین اعلام کرد: «به شخصه با نمایش آثار دهه‌های گذشته موافق نبودم.» اما اعلام کرد: «مجزوز نمایش آثار کارگردانی نظیر علی حاتمی، داریوش مهرجویی و ناصر تقوایی صادر شده است.» دلیل آن هم نظر مثبت کارشناسان عنوان شده است. کارشناسان معتقدند: «نمایش این فیلم‌ها مزاحمتی برای اکران ندارد.» به همین دلیل هم موافقت شده است فیلم‌های مطرح این دو دهه به صورت محدود و تک‌سانس به نمایش درآیند. البته این مسوول به هیچ عنوان در این طرح و طرح‌های دیگر حتی به صورت تک‌سانس موافقت نکرده است. «مجزوز نمایش فیلم‌ها دوساله است. این آثاری که قرار است در این طرح نیز به نمایش درآیند، مربوط به دهه گذشته است. اما چون این فیلم‌ها به صورت تک‌سانس به نمایش درمی‌آیند تنها با یک بار سه سده مجوز آنها تمدید می‌شود».

البته یک پیش‌شرط هم دارد اینکه «احتمال اکران فیلم‌هایی که باید در شبکه نمایش خانگی عرضه شوند در این طرح وجود ندارد.» نکته جالب اینجاست که فیلم‌های اکنون اکران شده‌اند که در شبکه نمایش خانگی مورد استقبال فراوان قرار گرفته‌اند و از حضورشان در خانه‌های مردم سال‌ها می‌گذرد.
اسامی که برای اولین بار در این طرح اعلام شد، عبارت بودند از: «دلشادگان» (مرحوم علی حاتمی، «ناخدا خورشید» (ناصر تقوایی)، «جارمنشین‌ها»، «هامون» و «بانو» (داریوش مهرجویی) و «یک‌بار برای همیشه» (سهراب آهوند). در این میان برخی فیلم‌ها مانند سنتوری جزء مغضوبین بای می‌مانند و با وجود داشتن مجوز نتوانستند اکران شوند. فیلم سنتوری نتوانست به هیچ عنوان در این طرح و طرح‌های دیگر حتی به صورت تک‌سانس اکران شود. این فیلم به عنوان اینکه جای فیلم‌های دیگر را تنگ می‌کرد، در آرشيو ماندگار شد و افسوس‌اش برای تهیه‌کننده‌اش ماند و شد آرزوی از دست رفته «فرامرز فرازمند». حالا قرار است آثار قدیمی کیارستمی هم روانه اکران شوند. البته اگر خود این هنرمند یا حتی سینماداری در این راه گام بردارد. مدیر اداره کل نظرات و ارزشیابی معاونت سینمایی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفته است: «نمایش آثار قدیمی کیارستمی بلامانع است. پیش از این نیز فیلم‌های آقای کیارستمی برای نمایش در ایران مشکلی نداشتند اما وی در این ارتباط اقدامی نکرده. به همین دلیل فکر نمی‌کنم مشکلی برای این موضوع باشد.» این موضوعی است که خود کیارستمی بارها به آن اشاره کرده است. او برای نمایش فیلم‌هایش حاضر نیست مدام پلم‌های ارشاد را بالا و پایین برود. او که بارها در هر شرایط و با تعداد اندک تماشاگر هم برای نمایش فیلم‌هایش حاضر شده و با آن موافقت کرده‌ایک با یک نظر مثبت علنی روبه‌رو شده است و هیچ گاه به این اندازه روی مسوولان برایش گشوده نبوده است. این اولین باری نیست که درباره اکران فیلم‌های کیارستمی سخن گفته می‌شود حتی مسوولان ارشاد کنونی در این باره سخن گفته‌اند که می‌توانند و می‌خواهند فیلم «لرونوشت برابر اصل» را اگر بشود برای تعداد اندکی اکران کنند. هرچند سال پیش همین موقع بیان شد قرار نیست این فیلم برای اکران در سینمای ایران ساخته شود. این طرح قرار است فعلاً ادامه پیدا کند و با نزدیک شدن به سالروز آغاز دفاع مقدس قرار است فیلم‌های خاطره‌انگیز دفاع مقدس نظیر لیلی با من است، از کرخه تا زاین، دوتل، آژانس شیشه‌ای و مرور فیلم‌های مالتی‌پور هم به صورت تک‌سانس اکران شود تا به نوعی خاطره آن سال‌های حماسی برای مردم تکرار شود.

به هر حال تلاش شده نسخه خوبی از این فیلم‌ها در سینماها نشان داده شود.

سینما

اولین متخلف

سینماها در ماه رمضان قرار است تا ساعت دو پلم‌داد فیلم نشان دهند. سال پیش اولین تجربه در این زمینه انجام شد. مردم با شور و شوق به دیدن فیلم‌ها رفتند. اما امسال همین روند برای گرفتن مجوزهای گوناگون از یک ماه پیش آغاز شد. این قضیه باید ابتدا به تأیید اداره اماکن و نیروی انتظامی برسد که رسید و اکنون سینماها می‌توانند در این باره اقدام کنند. اما این تنها خوان اولی بود که سینماداران و مخاطبان باید پشت سر می‌گذاشتند. این طرح در شهرهای دیگری غیر از تهران همچون مشهد و اهواز و رشت نیز اجرا می‌شود.

چند روز از آغاز این طرح نگذشته بود که مخالفت با آن از سوی برخی روحانیون آغاز شد. حجت‌الاسلام‌المسلمین «سیدحامد علم‌الهدی»، در خطبه‌های عبادی - سیاسی نماز جمعه این هفته مشهد ادامه داد: «بنده از مسوولان می‌خواهم در این شهر، رسماً جلوی این کار را بگیرند. مگر انجمن سینمایی قیم مردم است؟ مردم در این ماه باید دعا و

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

یک تجمع بی‌خطر شبانه

استقبال عمومی از طرح «از اذان تا اذان» که امسال برای اولین بار در تهران به اجرا درآمده و قرار است تا پایان ماه رمضان شب‌های سینماپارن را «حیا» کند، نشان می‌دهد تهران پتانسیل‌های شبانه بسیاری دارد. در شرایطی که سال‌هاست عادت کرده‌ایم تنها تفریح شبانه‌مان در خارج از منزل رستوران یا فست‌فود رفتن باشد- که آن هم نهایتاً تا نیمه‌شب یادمان می‌اندازد که باید به خانه برگشت- یا رفتن به مراکز خرید (البته بیشتر برای تماشای تا خرید)- که این یک حتی تا نصف شب هم سرمان را گرم نمی‌کند چون کرکره مغازه‌ها و پاساژها پلک‌هایشان زودتر از این‌ها روی هم می‌رود- اصافاً چه جایی بهتر و چه نشیمنگاهی نرم‌تر از یک سالن درجه یک میهمان‌نواز سینما و چه تفریح شبانه‌ای سالم‌تر از سینما رفتن؟! برای اولین بار در مستقیم مسابقات جام جهانی فوتبال ۲۰۱۰ برای اولین بار در سالن‌های سینمایی تهران ثابت کرد که تهرانی‌ها بدجوری دنبال بهانه‌ای برای تجمع هستند؛ تجمع برای تماشای مسابقه فوتبال، تجمع برای فیلم دیدن، و با هم دست زدن، با هم هو کردن، با هم سینما و چه تفریح شبانه‌ای افسوس خوردن و یکی از اهداف سینما از اولش هم همین تجربه جمعی بوده که در عصر حاضر یادمان می‌اندازد انسان موجودی اجتماعی است و به مفهوم واقعی آن و نه در فضای مجازی اینترنت و فیس‌بوک و باهو… پس گوی نباید زیاد هم ناراحت باشیم که به بهانه زنده نگه داشتن سنت شریف سینما رفتن، حتی استادیوم را هم به اندازه یک سال سینما، کوچک کنیم و بگذاریم که در دل تاریکی سالن، خانم‌ها هم در میان جمع به تشویق تیم محبوب خود بپردازند؛ یا اینکه نان فیلم‌های ترسناک با آن

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

ری را عباسی

دیدن تاریخ سینمای ایران

فکر می‌کنم نسلی که من با آنها زندگی می‌کنم، نسل فرزندان من، وقتی فیلم‌های قدیمی را می‌بینند بیشتر از اینکه برای آنها خاطره‌انگیز باشند، یک تاریخ سینما است. من اگر فیلم قدیمی ببینم، کمتر به تاریخ سینما فکر می‌کنم. بیشتر برابم حکم خاطره و تأثیرگذار دارند ولی برای مخاطب جوان این فیلم‌ها دیگر خاطره نیست اما خاصیت اربخشی آن همچنان ادامه دارد و برای نسل جوان هم جالب است. اما برای من از حس نوستالژیک فراتر می‌رود و حکم تاریخی از سینمای ایران را دارد. مثلاً فیلم گوزنها، رگبار، بستنجی و گلو نمونه‌ای از این کارها هستند و تصور من بر این است که اگر همین کارگردان‌ها در زمان فعلی فیلمی بسازند، هرگز تأثیرگذارانی این آثار را نخواهد داشت. به عقیده من بعضی از کارگردان‌ها شهامت می‌روند. در سینما هم باید کارگردان‌ها زمانی عرصه را ترک کنند چون تاریخ سینمای این کارگردان‌ها به‌پایه‌ای زمان اوج نگرفت. البته تنها عامل این اتفاق فقط کارگردان نیست بلکه عوامل زمانی و مکانی و نداشتن افکار عمیق که در دوره‌ای داشتند، باعث بروز این مسائل می‌شود. امروز سینمای ما می‌توانست خیلی پربارتر از هر رسانه‌ای باشد. این است که من خیلی تمایلی به سینما ندارم چون وقتی رقابتی در کار نباشد، موفقیت چشمگیری هم نخواهد بود. قصد من تخطئه

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

مجید مجیدی:
مدبران فرهنگی زیادی در کشور داریم که کارهای زیادی هم کرده‌اند؛ مثلاً در همین توزیون، کارهای زیادی به لحاظ کمی انجام می‌شود، ولی واقعاً چه تأثیری در جامعه دارد؟ ما می‌خواهیم

در مقابل «فارسی‌وان» فیلم بسازیم، اما خودمان در دام آن افتادیم؛ به نظر من توزیون ما نشده «فارسی‌وان ۲»! این که در جهت همان دامی است که اسیرش شده. ممکن است کارهای کمی زیادی صورت بگیرد، اما عمق و تأثیرگذاری مطلوبی ندارد. متأسفانه چالش‌های سیاسی کشور، نگاه‌های خشک‌شده و مرزبندی‌شده‌ای را به وجود آورده که مثل خوره به ساخت هنر هجوم آورده‌اند، آن را مخدوش می‌کنند و

سال پنجم ■ شماره ۱۰۴۵ ■ سه‌شنبه ۲ شهریور ۱۳۸۹

هفت‌خوان برای دو سانس بیشتر

رمضان در سینما

کرده‌ایم و جوان‌ها به جای اینکه به تنهایی درگیر سرگرمی‌های کنترل نشده باشند همراه با خانواده‌ها در فضای اجتماعی به سرگرمی اجتماعی رو خواهند آورد. فیلم‌های انتخاب‌شده در این ایام فیلم‌هایی با موضوعات و مضامین خانوادگی خواهد بود. نه‌تنها مزاحمتی برای ساعات عبادت مردم نبوده بلکه با ایجاد روحیه نشاط به انجام امور عبادی مردم کمک خواهد کرد و همچنین نشان‌دهی از ثبات و امنیت اجتماعی کشور خواهد بود.»

اما در مشهد این طرح تعطیل شد. رئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی مشهد اعلام کرد: «طرح اذان تا اذان در مشهد انجام نمی‌شود اما عدم اجرای این طرح در این شهر دلیل بر تعطیلی سینماهای مشهد بعد از افطار نیست. سینماهای مشهد بلکه مانند ماه‌های گذشته تا آخرین سکناس خود یعنی تا ۹ تا ۱۱ پذیرای شهروندان مشهدی است.»

این مخالفت از سوی کمیسیون فرهنگی مجلس نیز ادامه داشت. حجت‌الاسلام سیدجلال حبیبی‌زاده گفت: «سبب به برنامه‌های سینماهای کشور در ماه مبارک رمضان تحت عنوان از اذان تا اذان که سال قبل نیز مطرح شده بود و با موضوع‌گیری کمیسیون فرهنگی مواجه شده بود و امسال نیز همین مساله قرار است مجدداً اجرایی شود بحث‌های صورت گرفت که قرار شد به وزارت ارشاد تذکر داده شود که به مصلحت ماه مبارک و رمضان و نظام و منویات ما نیست که به خاطر کسب درآمد سینما در ماه رمضان به این شکل برنامه از اذان تا اذان برای باز بودن سینماها اجرا شود.»

اما این طرح از سوی وزارت ارشاد هرچند به صورت نصفه و نیمه پیگیری می‌شود و هم‌اکنون تنها ۳۰ سینما در تهران آن را اجرا می‌کنند.

می‌کردند شرایط جامعه در سال گذشته به شکلی بود که فیلم‌ها دیده نشده بود و امسال این نیاز وجود ندارد. اما عده‌ای هم مسائل دیگری را در این زمینه موثر می‌دانستند و به نظرشان «اگر قرار است این طرح به شکل موثقی اجرا شود، لازم است فیلم‌های اکران عید فطر به ماه رمضان منتقل شوند یا برخی فیلم‌های اکران‌نشده و به نمایش در نیامده به صورت فوق‌العاده برای مخاطبان به نمایش درآیند. در غیر این صورت نینهایتا کردن بهای بلیت یا نمایش تا صبح و فیلم‌های دهه ۷۰ تأثیر چندانی نخواهد داشت.» در عین حال عدم تبلیغات تلویزیونی از مسائلی است که از دلایل عدم موفقیت این طرح عنوان شد که قرار است این تبلیغات آغاز شود. این سوال همچنان باقی می‌ماند که انجام هر طرح در سینمای ایران چرا با دشواری‌های متعدد روبه‌رو می‌شود.

پایان‌شده ۲

فیلم‌های قدیمی طرفدار ندارد

می‌تواند آن را ببیند یا توزیون آن را نشان می‌دهد دیگر این فضا را در سینما دنبال نمی‌کند. ما همیشه دنبال چیزی می‌گردیم که به آن دسترسی نداریم. این بحث مربوط به تعدادی پخش‌کننده می‌شود که تمام سود اکران مجدد این فیلم‌ها به آنها می‌رسد و کپی‌های مخدوش و قدیمی فیلم‌ها را می‌خواهند نمایش دهند. متأسفانه اینجا مثل غرب نیست که فیلم قدیمی را بازسازی کنند و با کیفیت عالی دوباره نمایش دهند. بنابراین تماشایی برای دیدن کپی‌های آسیب‌دیده و با کیفیت پایین به سینما نمی‌رود. طرح اذان تا اذان که خیلی مورد بحث قرار گرفته و متأسفانه مخالفانی هم دارد طرح موفق و خوبی است. در همه کشورهای اسلامی و عربی چون در ماه رمضان مردم روزها استراحت می‌کنند و ساعات کاری می‌کند، برنامه‌های تفریحی غروب تا سحر است و طرح کاملاً درستی است، چون حتی افرادی که به دلایلی روزه هم نمی‌ستند لذتی از تفریح نمی‌برند. اگر در ساعتی پیش از افطار در خیابان باشند وقتی نمی‌توانند چیزی بخورند یا بیاشامند ترجیح می‌دهند تفریح را به بعد از افطار موکول کنند. سینما رفتن هم بخشی از تفریح مردم است و طبیعی است که ما توقع نداریم کسی در این ماه ساعت دو بعدازظهر به سینما برود. پس طرح اذان تا اذان ایده خوب و موثقی است.

اگر طرح ادامه پیدا کند و شب‌های جمعه، که شب تفریح مردم است تا پاسی از صبح سینماها به کار خود ادامه دهند قطعاً موفق خواهد بود و ادامه این طرح در شب‌های تعطیل هفته جواب مثبتی خواهد داد.

پایان‌شده ۲

شب‌های زنده تهران

از مردم در طول روز گرفتار کار هستند و به دلیل شلوغی و ترافیک مایل نیستند دنبال تفریح بروند ولی شب‌ها خلوتی خیابان‌ها مردم بسیاری را تشویق می‌کند که برای تفریح از خانه‌ها بیرون بیایند. این گونه برنامه‌ها و تفریحات شبانه مشتری خاص خود را دارد. البته این نکته به روانشناسی آدم‌هایی که دوست دارند شب‌ها بیرون باشند نیز بستگی دارد. باید برنامه‌ریزی درستی برای این طرح صورت بگیرد. چون افرادی که شب‌ها به خیابان می‌آیند قطعاً روحیه و موقعیت خاصی دارند. روحیه شب‌زنده‌داری هنوز در مردم زنده است. فیلم‌های قدیمی برای هر کسی معنی خاصی دارد، ولی خیلی از فیلم‌ها که قرار است در این طرح اکران شوند در زمان موقعیت نمایش نداشتند و باز هم با وجود اینکه مدت محدودی برای اکران آن در نظر گرفته شدن، به خاطر همین فضای شبانه مورد استقبال قرار می‌گیرند. این عادت شب‌های تهران می‌تواند در زمان‌های دیگر هم ادامه پیدا کند و فقط مختص ماه رمضان و سینماها نشود. مثلاً اگر در تمام سال یک شب تعطیل این طرح اجرا شود و حتی رستوران‌ها هم مشغول کار باشند، می‌تواند موفق باشد.

تنور نانوایی بودم. یادم می‌آید چند جوان که به هیچ وجه نمی‌توان چهره معصوم و پاک‌شان را به تصویر کشید، وقتی کالافگی و ضف مرا دیدند، پرسیدند چه می‌خواهید؟ گفتم آب. چون واقعاً داشتم هلاک می‌شدم، زیر آتش و ناهمی و خطر دیدم رفتند برای آب آوردند در حالی که خودشان هم تشنه بودند. وقتی پرسیدم چرا خودتان نمی‌خورید؟ گفتند ته مومومی، عزیزی. اوج گذشت را در جبهه‌ها می‌شد دید.

حمید اعتباریان:
«سن پترزبورگ» یک شاهکار در ۳۰ سال سینمای ایران است. اکران «سن پترزبورگ» در گروه سینمایی آفریقا بعد از فیلم «یک اشتباه کوچولو» قطعی شده و این فیلم در زمان مقرر به نمایش درمی‌آید. هم‌اکنون نیز در حال آماده کردن کپی‌های ۳۵ فیلم هستیم. به هر حال هیچ تهیه‌کننده‌ای قصد ندارد فیلم بدی را اکران کند.

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶

جشنواره سینما حقیقت، تهران، بهار ۱۳۸۶